

ITRIBUNA

He marxat amb tristor, però amb il·lusió i ganes de continuar treballant per un assoliment més ampli de benestar

ELUSKA GALDÓS, CONSELLERA DEL COMÚ D'ENCAMP I MEMBRE DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Em vaig integrar al Partit Socialdemòcrata fa gairebé vuit anys. Fins i tot en moments en els quals semblava que ens allunyàvem dels nostres valors, he continuat creient i treballant altruïstament per aquest partit i amb l'única finalitat d'atènyer la igualtat real de tots els ciutadans i ciutadanes. Durant pràcticament tot aquest període, el nostre partit proposava una bateria de mesures socials ambicioses i una opció de govern adaptada a la globalitat de la nostra ciutadania.

Ja fa un temps, però, que em fa la impressió que el PS s'oblida de la classe treballadora i de la classe mitjana, manifestant impotència davant l'ofensiva neoliberal i una manca d'idees pròpies, originals i actuals. El PS sembla estancat en un món que no comprèn o que no vol veure.

He decidit deixar de ser militant del PS, amb tristor però amb la voluntat de continuar treballant per una via que sigui útil als més desafavorits però també a les classes populars i mitjanes, cada dia més víctimes de l'onada neoliberal.

Les funcions de la socialdemocràcia

han de ser ara les que haurien d'haver estat sempre. Per començar, la protecció dels qui estan en situació de risc davant dels abusos d'altri. Paral·lelament, el treball per l'assoliment de la igualtat d'oportunitats també ha de ser present en l'agenda dels qui ens considerem socialdemòcrates. La noció d'igualtat, però, no ha d'ofegar mai la de llibertat i això s'aconsegueix lluitant contra la permanent tendència de les societats polítiques a convertir-se en societats de classes, que és el que li ha passat al Partit Socialdemòcrata.

La tasca de la socialdemocràcia no ha de ser la de construir nous mons, ni caure en llunyanes i estèrils utopies com la del comunisme o en lluites com la dels *indignats*, sinó la d'implicar-se en la defensa del nostre país, basant-se en la seva fragilitat.

La socialdemocràcia ha d'estar prop de la gent, fer la política més participativa i menys opaca a la ciutadania en general. La defensa de les dones o de col·lectius com l'homosexual no passa per paritats artificials. Passa per actuacions molt més profundes basades en la soli-

daritat i la compassió humanes.

Vull treballar per una democràcia participativa i adaptada als problemes reals de la nostra societat que no només són patits per minories, sinó que afecten gran part de la població.

Marxo amb la voluntat de treballar per un concepte més ampli de benestar que tingui en compte els profunds canvis econòmics i socials que assolien Andorra, país que avui dia comporta un col·lectiu creixent de persones vulnerables i en situació de precarietat. Els principis generals equitatius, com la igualtat d'oportunitats, l'evitació de la pobresa i la reciprocitat, han de ser les nostres màximes.

Segons la meua opinió, l'ambició personal i el desig d'autopromoció d'alguns dels seus membres, des del dissabte 20 d'abril, en llocs de responsabilitat del Partit Socialdemòcrata, n'han provocat el trencament. Cal que tots els polítics es deslliurin de l'addicció al poder i de l'obsessió descarada d'escalar posicions dins de les files.

Penso que em serà més fàcil continuar

al servei de la ciutadania marxant d'un partit en el qual fa temps que no em sento còmoda ni amb el qual em sento identificada. Jo continuo sent la mateixa persona, amb la mateixa ideologia, però el partit per al qual he treballat durant tants anys ha canviat i ja no representa allò en què crec.

Hauria estat més fàcil callar i continuar afiliada minvant la meua participació activa en el si del partit. Així hauria pogut mantenir l'escó sense que me'l reclamessin. Però no hauria estat íntegra ni valenta. No es pot oferir un bon servei a aquells que et necessiten si no ho fas sentint-te convençut en la unitat social que representes.

Marxo amb il·lusió i ganes de continuar treballant pel bé de tots i totes.

Marxo sentint-me recolzada i acompanyada de persones que han demostrat bagatge i competència per governar.

Marxo amb persones que tenen com a interès principal l'assoliment de nivells òptims de creixement i prosperitat per a la nostra societat.